EĞITIM Eğitilecek Öğrenciler

Oturum 9: Submission (5a)

Ron Lively, M.Div., M.A. tarafından sunulan – BiblicalMentoring.org (Çalışmalar)

Adım 1: Açılış duası

Adım 2: Her kişi anı ayetinden alıntılar: ŞIIR: **Luka 14:33**
33 Bu yüzden, sahip olduğu her şeyden vazgeçmeyen herhangi biriniz benim öğrencim olamaz.

3. Adım: *İncil Bölümü'nün tamamını veya bir kısmını okuyun ve tartışın* ***– Luka 14***

Adım 4*:* Kişisel başvurular ve/veya grup tartışmaları için sorular:

1. Bu derste, teslimiyet sadece itaatten çok daha fazlası olduğunu öğreneceksiniz.
2. "Boyunduruğumu Kabul et" ifadesinin bizi Mesih'in otoritesine – O'na güvenmeye – nasıl davet ettiğini görebiliyor musunuz?
3. İsa'nın "nefret" kelimesini kullanmasının, bir kişinin boyun eğdiği otoriteyi ifade ettiğini, doğal duygulara değil, bunu öğreneceğiz.
4. İtaat edilecek otoriteyi seçmenin ciddi sonuçlarını gösteren bir hikaye okuyacağız – medeni otorite, bir kocanın otoritesi mi yoksa Mesih'in otoritesi.
5. "Ölü adam" olmanın anlamını öğreneceğiz; yani kendimize ölmek ve Mesih'te ve Mesih için yaşamak tüm haklarımızı, kutsamalara bile vazgeçtiğimizi öğreneceğiz.

5. Adım*: Kitaptan içeriği okuyun ve tartışın:*

Yazara göre Bölüm 5a – Keith Phillips:

Neşeli teslimiyet, bir öğrencinin ikinci işaretidir. Teslimiyet itaatten çok daha fazlasıdır. Bu, egemen, sevgi dolu ve her şeyi bilen Tanrı'nıza olan içsel bir güven tutumudur. Watts'taki ilk yılımda, üç genç arkadaşımla 103. Cadde'de yürüyordum. Birden adamlardan biri bağırdı: "Yere yat!" İkinci biri beni yere itti, tam o sırada bir kurşun başımın üzerinden çığlık attı. Sarsılmıştım. Kendimi silkerken bu adamlara bir kurşunun ateşleneceğini nasıl bildiklerini sordum, özellikle de kurşun arkamızdan geldiği için. Birisi bana gülümsedi ve esprili bir şekilde şöyle dedi: "Yani UCLA'dan eğitim aldın ve silah doldurma sesini bilmiyorsun?" Uzmanlıklarına minnettardım ve o andan itibaren sokakta hayatta kalma liderliğine boyun eğmekten mutlu oldum. Bana bir şeyi iki kez söylemek zorunda kalmadılar. Onların sözü kanundu. Onlara güvendim.

Mesih bizi O'na güvenmeye davet eder: "Yorgun ve ağır olanlar, bana gelin, size huzur vereceğim. Boyunduruğumu üzerinize alın ve Benden öğrenin, çünkü ben kalpte nazik ve alçakgönüllüyüm; ve ruhlarınız için huzur bulacaksınız. Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir" (Matta 11:28-30). "Boyunduruğumu al" Mesih'in otoritesine boyun eğmek, O'na güvenmek demektir. Teslimiyet, Mesih'in öğrencilerine vaat ettiği geri kalan için ön koşuldur. Araba kullanmaya başladığımda, hız sınırına isteksizce uydum. Ancak yasaya uyma motivasyonum güven değil, korkuydu. Ceza cezası ve daha yüksek sigorta ücretleri ödemenin sonuçlarıyla yüzleşmek istemedim. Devlet, motivasyonum ne olursa olsun otoritesine uyum sağlamamdan

memnundu.

Ama Mesih sadece itaatten memnun değildir; Ayrıca öğrencilerinin itaatkar olmalarını—O'na güvenmelerini ister. Teslimiyet ile itaat arasında büyük fark vardır. Ferisiler, boyunbulaşmadan itaat yapmanın klasik bir örneğini sunar. Yasanın harfine itaat ettiler, Tanrı'nın onu hangi ruhla yorumladığını anlamadan. Tanrı'nın yargısına güvenmediler çünkü O'nun yüksek sevgi yasası onlara yabancıydı. İncil ayrıca itaat olmadan teslimiyet olaylarını da kaydeder. İnsanların yasaları Tanrı'nın yasalarıyla çelişse de, öğrenci açıkça Tanrı'ya güvenerek itaatkar ruhunu koruyabilir. Petrus ve Yuhanna, haksız bir yasaya itaatsizlik etseler bile Tanrı'ya itaatkar ruhu sürdürdüler. Havariler üzerinde yetkililer İsa hakkında öğretmeyi bırakmalarını emrettiğinde, itaat etmeyi reddettiler (Elçilerin İşleri 4:18-20). Mesih hakkında öğretilerine devam ettiler ve bunu yaparken cesaret dia ettiler. Tanrı'nın en yüksek otoritesine boyun eğmeleri, dünyevi otoritelerine itaatsizlik etmelerini gerektiriyordu. Lütfen Petrus ve Yuhanna'nın itaatsizliklerini gizlemediğini, ancak sonuçları Tanrı'ya emanet ederek açıkça vaaz verdiğini unutmayın. Yetkililer böyle karar verirse daha fazla ceza çekmeye hazırdılar çünkü Tanrı'ya halkın itaatinin O'nu yücelteceğini biliyorlardı. Havariler, doğru olduğuna inandıkları şeyi yaparken birinin onları "yakaladığı" zaman suçluluk hissetselerdi, itaatkâr bir ruha sahip olmazdılar. İtaatkar bir ruhla yapılan eylem suçluluk yaratmaz. Bir öğrenci, Tanrı'nın iradesine doğrudan itaat ederek dünyevi otoritelere açıkça itaatsizlik ederse, Daniel'in yasadışı duası (Daniel 6:10) ve sonuçlarına katlanmaya hazırsa, itaatkâr olur. 1960'larda birçok Hristiyan, ırksal ayrımcılığın adaletsiz yasalarına karşı şiddetsiz protestolara katıldı. Tüm insanların Tanrı'nın suretinde yaratıldığını, onurun doğuştan hakımız olduğunu biliyorlardı. Siyah inananlar, beyaz otobüs yolcuları için ayrılmış koltuklarda yasa dışı oturuyor ve cesurca beyaz restoranlarda hizmet talep ettiler. Daha yüksek bir yasaya uyarak sivil otoritelere açıkça karşı çıktılar. Gösteriler boyunca bu Hristiyanlar Tanrı'ya itaatkâr kaldılar—suçluluktan arınmış ve sonuçlarına katlanmaya istekliydi. Bir öğrenci, ne pahasına olursa olsun Tanrı'nın otoritesine güvenme tutumunu korumaya çalışır. Bu yolda ona dört kutsal kitap gerçeği rehberlik eder.

Mesih'in Otoritesi En Üstündür

İsa şöyle dedi: "Biri bana gelip kendi babasını, annesinden, karısını, çocuklarının, kardeşlerinden ve kız kardeşlerinden ve hatta kendi hayatından nefret etmezse, Benim öğrencim olamaz. Kendi çarmıhını taşımayan ve Benden sonra gelmeyen, Benim öğrencim olamaz" (Luka 14:26,27). Burada İsa'nın nefreti kullanımı, bir kişinin boyun eğdiği otoriteyi ifade eder, doğal sevgiye değil. Mesih'e olan teslimiyetiniz, O'na güvenmeniz o kadar büyük olmalı ki, çelişkili otoritelere bağlılığınız nefret gibidir. Mesih'in otoritesine bu kadar tamamen boyun eğmek, ölü bir adam dışında—yani Mesih'i hayatının Rabbi yapan biri için mantıksızdır. Şehir içi insanlar sık sık çelişkili otoritelerle karşılaşır. Hattie, İncil kulübü çocuklarımızın birkaçının annesidir. Aşırı yoksulluk içinde yaşarlar, çoğu zaman yiyecek veya yeterli kıyafet olmadan kalıyorlar. Bu ailenin fiziksel ihtiyaçlarını Mesih'in adıyla karşılarken, Hattie İsa'yı sevmeye başladı ve O'nun emrini takip etmeye başladı.

Heşi ise Meksika'dan Güney Kaliforniya'ya uyuşturucu taşıyan bir "katır" idi. Sık sık Hattie ve çocuklarını yardım etmeye zorladı. Hattie'nin bacağına eroin paketi bağlayıp elbisesinin altına saklardı. Ya da çocuklarının kıyafetlerinin altına yapıştırırdı. Ailesini itaat etmeyi reddederse dövmekle ya da öldürmekle tehdit etti. Fiziksel istismar korkusuyla hareket ettiler, ki bu şiddetin sık sık kurbanı olmuşlardı, itaat ettiler. Hattie İsa'yı kabul ettiğinde ciddi bir krizle karşılaştı.

Tanrı'nın yasalarını çiğnediğini ve çocuklarını tehlikeye attığını biliyordu. Ama kocasına itaat etmeyi reddederse, sonuçları korkunç olurdu. Hangi otorite önceliklidir? Kime boyun eğmeli, İsa'ya mı yoksa kocasına mı? İsa hiç şüphe bırakmadı. İsa'nın otoritesi en üstündür (Matta 23:10). Bu yüzden, kendi hayatını ve çocuklarının hayatını riske atarak Hattie, İsa'ya itaat etti, "çarmıhını" aldı ve O'nu takip etti.

Tanrı'ya güvenmenin benim için ne anlama geldiğini anlamaya çalışırken, Luka 14:33 bana çok dokundu: "Yani kimse önce oturup nimetlerini saymadan ve sonra hepsinden benim için vazgeçmedikçe benim öğrencim olamaz" (LB, italik eklendi). Nimetlerimi, değer verdiğim tüm şeyleri—eşim, çocuklarım, işim, sağlığım, arkadaşlarım, itibarım, evim—sıraladığımı fark ettim ki bunların herhangi biri benim Tanrım olabilir. Eğer Tanrı bunlardan birini ya da hepsini almayı seçerse, gerçek bir krizle karşılaşacağımı kabul etmek zorunda kaldım. Ama sonra Tanrı bana ölü bir adam olduğumu hatırlattı. Ve ölü bir adamın mal varlığı olmaz. Mesih hayatımın Rabbi olduğunda bu nimetlere olan tüm haklarımı bıraktım. Şimdi onları bana ödünç veriyor. Eğer Tanrı, ilahi bilgeliğiyle benim çok değer verdiğim bu şeylerden birini veya hepsini kaldırmayı seçerse, O'nun en iyisini bildiğine ve bana O'ndan zevk almaya devam etmem için lütfu vereceğine inanıyorum. Bazı inananlar itaatlerine "Senin için her yere giderim, Tanrı—Watts hariç" ya da "Tanrım, karıma zarar gelmeyeceğini garanti edersen, ne istersen yaparım" gibi. Aslında bu şudur: "Hiçbir yere gitmem ya da hiçbir şey yapmam, Rab—eğer onay vermedikçe." Tanrı'ya itaat etkimiz için bir şart koyduğumuzda, O'na olan güvenimizi tamamen reddederiz. Tanrı'ya boyun eğme konusundaki her çekince, kendimize Tanrı'dan daha iyi bakabileceğimizi düşündüğümüzü, Tanrı'nın bizim için en iyisini bilmediğini ortaya koyar. Ne kadar aptalca! Neşeli teslimiyetten daha az olan her şey, Tanrı'nın en üstün otoritesinin, bilgeliğinin ve sevginin ve kendi ölümümüzün reddedilmesidir.

s. 47-51a

***Adım 6**: Kişisel dua isteklerini paylaşın, ardından her kişi diğerinin istekleri için dua eder.*

Kaynak: Dr. Keith Philips'in The Making of a Disciple adlı kitabı. Fleming H. Revell Company tarafından yayımlanmış, 1981. ISBN 0-8007-1181-5. Robert E. Coleman tarafından öngörülmüştür. İçerik (çalışma soruları hariç) kitaptan revizyon yapılmadan alınmıştır.

Revize 20261011